

Примерът с писмото до Тит Ливий не е единствен. Днешните изследователи на творчеството на Петrarка забелязват неразбираемата за тях странност на епистоларното му наследство. Той е написал много писма до свои съвременници. И се оказва, че в кореспонденцията си на латински той се старае – както ни уверяват днес, уж нарочно, ДА ЗАМЪГЛИ СРЕДНОВЕКОВНАТА ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ, КАТО Я ПОДМЕНИ С „АНТИЧНОСТТА“. За целта Петrarка дори се обръща в писмата си към своите СЪВРЕМЕНИЦИ с ДРЕВНИ имена и прякори – нарича ги Сократ, Лелий, Олимпий, Симонид и т.н. В писмата му ЛИЧИ ДРЕВНОСТТА – според разбиранията на днешната Скалигерова хронология. Тоест той пише така, сякаш „живее в античността“. Днес се твърди, че той нарочно латинизирал писмата си, за да изглеждат напълно древни. И когато разказвал за събития от своето време, МАСКИРАЛ ги като „антични“.

По този въпрос ще кажем следното. Вероятно в писмата на Петrarка, макар и „грижливо“ редактирани през XVI–XVII в., изпъква действителната епоха от XIV в. А тя, както вече виждаме, е била „античност“, принудително изпратена от скалигеровите историци в далечното минало. И днес наследниците им са принудени да измислят теорията, според която Петrarка НАРОЧНО маскирал средновековната си съвременност като „антична“. Затова не бивало, видите ли, да го разбираме буквално.

В заключение ще повторим нашата мисъл. Най-вероятно тук не е имало никаква маскировка. Петrarка е писал до свои съвременници с „антични имена“, защото той и колегите му са живели през епохата на „античността“ – през първата половина на XIV в., може би и по-късно. И всички тези „антични“ личности, наричани Тит Ливий, Сократ, Лелий, Олимпий и т.н. НА-ИСТИНА СА БИЛИ СЪВРЕМЕНИЦИ НА ПЕТRARКА. Ако разгледаме биографията му по този начин, много „странисти“ веднага изчезват.

Петrarка е автор и на серия биографии „За известните хора“. С това той сякаш „повтаря“ труда на „античния“ Плутарх със заглавие „Сравнителни животоописания“. Възниква един неочекван въпрос: дали името ПЛУТАРХ не е просто другото име на ПЕТRARКА? Понеже знаем, вж. на тази тема книгата „Империя“, че звучите Р и Л в старите текстове често пъти преминават един в друг. Тогава името ПЛУТАРХ може да звучи и като ПРУТАРХ или ПРУТАРК, което е доста близо до името ПЕТRARК или ПЕТРАРХ. Та Петrarка наистина е могъл да се раздвои в страниците на средновековните летописи. И едно от отраженията му с името „Плутарх“ да е отместено в далечното минало.

Почти всички герои на Петrarка са персонажи от „античния“ републикански Рим. Става дума по-конкретно за „античните“ Юний Брут, Хораций